

СПЯВАЮЦЬ «СЯБРОЎКІ»

«Дзеванькі!» – так ласкова звяртаецца да ўдзельніц ансамбля народнай музыкі і песні «Сяброўкі» яго кіраунік Таццяна Ігараўна Шыбунояева. А яны, у сваю чаргу, называюць яе памацярынску, клапатліва – «наша Таня».

«Сяброўкі» – гэта 11 вясковых блізніцкіх жанчын, якіх аб'ядноўвае любоў да песні. Узнік калектыв больш за 2 гады таму ў Сільніцкім сельскім даме культуры, што знаходзіцца ў вёсцы Блізніца. Вядомая палачанам як кіраунік Народнага ансамбля беларускай песні і музыкі «Радзімічы», Таццяна Шыбунояева працуе з вяскойцамі з радасцю і задавальненнем, кіруе не толькі «Сяброўкамі», але і Народным хорам. «У вёсцы людзі больш блізкія да народнай творчасці, больш шчырыя, чым у горадзе, – гаворыць яна. – Нягледзячы на жыццёвыя складанасці, знаходзяць час спяваць і не патрабуюць нічога ўзамен».

З часу ўтварэння ансамбля яго нязменным акампаніятарам з'яўляецца настаўнік Палацкага каледжа УА «ВДУ імя П. М. Машэрава» Фёдар Ільіч Гайко – сапраўдны прафесіянал сваёй справы. Ён так віртуозна валодае баянам, што хочацца не толькі заспяваць, але і навучыцца граць на якім-небудзь музычным інструменце.

Большасць «сябровак» – былыя настаўніцы, выхавацелькі дзіцячых садкоў... Яны ў адзін голас кажуць, што выхад на пенсію быў вельмі цяжкім момантам жыцця, і дзякуюць дырэктару Сільніцкага сельскага дома культуры Лідзія Міхайлаўне Колычавай, што яна дапамагла ім пазбавіцца ад адзіноты і сабрала ўсіх у гэты творчы калектыв. Дарэчы, і сама Лідзія Міхайлаўна спявае і ў ансамблі, і ў мясцовым Народным хоры.

Акрамя ансамбля народнай песні і музыкі «Сяброўкі», у Сільніцкім сельскім даме культуры месцяцца Народны хор, гурток сольных спеваў, дзіцячая вакальная група, дзіцячая студыя ігры на шасцістрunnай гітары, маладзёжная студыя эстраднай песні. У гэтым жа будынку, у Сільніцкай дзіцячай школе мастацтваў, спасцігаюць азы музыкі дзяўчынкі і хлопчыкі з Блізніцы і навакольных вёсак.

«Сяброўкі» выступаюць на шматлікіх вясковых святах і канцэртах, іх ужо добра ведаюць, нецярпліва чакаюць, слухаюць з замілаваннем і запрашаюць прыязджаць яшчэ. Асноўную частку рэпертуару ансамбля складаюць вясельныя абрадавыя і малавядомыя традыцыйныя беларускія песні.

Мне пашчасціла прысутнічаць на рэпетыцыі калектыву ў зале Сільніцкага дома культуры. Калі б вы чулі, як прыгожа гучаць галасы нашых беларускіх жанчын, здаецца, нават рэха падпявае ім!.. А калі нехта і возьме не ту ю ноту, то кіраунік заўсёды паправіць, тактоўна падкажа. У зале пануе сапраўды творчая атмасфера, лунае настрой сяброўства і ўзаемапавагі.

Пасля рэпетыцыі ўсім калектывам віншавалі з юбілеем Зінаіду Іванаўну Табальжыну. Жадалі здароўя, весялосці, бадзёрасці, вялікага шчасця. Кожная з удзельніц знаходзіла нейкія свае, асаблівія віншаванні для імянінніцы. Па радасных усмешках і шчырых словам было бачна, што назва калектыву цалкам адпавядае адносінам паміж яго ўдзельніцамі: яны – сапраўдныя сяброўкі.

Пад прафесіянальным кірауніцтвам Таццяны Шыбунояевай калектыв ансамбля народнай музыкі і песні «Сяброўкі» ўжо дасягнуў даволі высокага мастацкага ўзроўню і ў хуткім часе плануе абараняцца на званне «народнага». Спявачкі чакаюць, рыхтуюцца і, вядома, хвалююцца, але ўпэўненыя, што ўсё атрымаецца, бо яны – знітаваныя песняй жыцця, якая светла і шчыра гучыць у іх сэрцах.

Аляксандр Замкоўскі.